

گۆقاری ئەكادیمیای کوردی

٢٠٢٥

ژماره ٦٥ - ٢٠٢٥

گۆقاریکی زانستی و هەرزییە

سەرۆکی ئەكادیمیای کوردی و خاوەنی ئیمتیازی گۆقار
حەمەسەعید حەسەن

سەرنووسەر

پ. د. موحسین ئەحمەد عومەر

بەرپۆڵەبەری نووسین

د. پەخشان فەهمی فەرحو

دەستە ی پراویژکاران:

پ. د. میشیل ایزه نیرگ

پ. د. مارتن فان برونسن

پ. د. جەلیلی جەلیل

پ. د. سالیح ئاکین

پ. د. جەعفەر شیخولئیسلامی

پ. د. عەبدولپەرمان ئەداک

پ. د. هاشم ئەحمەدزادە

دەستە ی نووسەران:

پ. د. قەیس کاکل توفیق

پ. د. بەختیار سەجادی

پ. د. فەرهاد قادر کەریم

پ. ی. د. ئەحمەد موحەممەد مام عوسمان

پ. ی. د. عەبدولواحید ئیدریس شەریف

پ. ی. د. نەوزاد ئەحمەد ئەسوود

د. لەزگین عەبدولپەرمان ئەحمەد

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی، گۆڤاریکی زانستی وەرزییه، لەلایەن ئەکادیمیای کوردییەوه دەردەکریت و بایەخ بە توێژینهوهی کوردی لە بواریکانی زمان، ئەدەب، دیرۆک، جوگرافیا و کولتووری کوردی دەدات.

گۆڤارەکه توێژینهوهکان بە زمانەکانی کوردی، عەرەبی و ئینگلیزی بۆ دەکاتەوه و یەکهەم ژمارەهێ لە ساڵی ۲۰۰۲دا بۆ بوووتەوه.

ئەم گۆڤارە لەلایەن وەزارەتی خۆیندنی بۆ و توێژینهوهی زانستی حکومەتی هەریمی کوردستانەوه، بۆ بەرزکردنەوهی پلەهێ زانستی باوەرپێکراوه.

* ریکخەری کاروباری گۆڤار: ئیمان نەجات ئاغۆک

* دیزاین: هەریم عوسمان

* مالبەری گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی:

Web: journal.ka.gov.krd

* ئیمیل: journal@ka.gov.krd

* مۆبایل: 009647508375575

وهرگرتن: ۲۰۲۵/۷/۲۷
په سه ندردن: ۲۰۲۵/۸/۲۶

تایبه تمه ندییه کانی زمانی ئایینی له پرۆسه ی به کوردیکردندا وهک نمونه

پ.د. عومەر مه حمود که ریم
به شی کوردیی
فاکه لئیی په روه رده
زانکوی کویه
omar.mahmood@koyauniversity.org

کارا فاتح عومەر
به شی کوردیی فاکه لئیی په روه رده
زانکوی کویه
karafateh@yahoo.com

پوخته

"تایبه تمه ندییه کانی زمانی ئایینی له پرۆسه ی به کوردیکردندا وهک نمونه" ناو نیشانی ئەم توێژینه وه یه یه، له پیتاو زیاتر ناسینی زمانی ئایینی و دهسه لاتی وهرگێراندن به سه ر ئەم زمانه دا کراوه. بواری لیکۆلینه وه که زمانی ئایینی، له ناو ئایینه کانییدا به دیاریکراوی مه به ستمانی ئایینی ئیسلامه. ئەم زمانه دابهش ده بیته بو زمانی دهقی قورئان و کتیبه کانی سوننهت، دواتر په یدا بوونی چه ندین ئایینزا و کۆمه له ی جیا جیا که هه ریه کیان خاوه نی تایبه تمه ندیی زمانی خۆیان، ئەوه ی لیره دا مه به ستمانه زمانی ئایینی تیکستی پیروزی قورئانه. هه لبژاردنی ئەم بابه ته جگه له وه ی پیوستیه کی ئەکادیمییه، هاوکات ئەم جوړه توێژینه وانه له زمانی کوردیدا زۆر پیوستن. له م توێژینه وه یه دا په یره ویی له ریبازی شیکاریی په یوه ندی (Correlation Analysis Approach) کراوه به پشتبه ستن به زمانه وانیی درکپیکردن کۆمه لیک ئەنجام به ده ست به یینت، له وانه ئاستی دهسه لاتی وهرگێران به سه ر زمانی ئایینیدا. توێژینه وه یه که له سی بهش پیک هاتوه: به شی یه که م له ژیر ناوی "زمانی ئایینی: وهک زمانی خودا" ئاماژه بو کۆمه لیک سیفه تی خودایی زمانی ئایینی ده کریت، له وانه: پیروزی، په ره جو، سرووش، نه گوپی، نادیار. "پواله تگه رایی زمانی ئایینی" ناو نیشانی به شی دووه مه و باس له بابه ته کانی (جوانخویندنه وه، له به رکردن) کراوه. له به شی سییه مده له ژیر ناوی "ره وانبیزی زمانی ئایینی" دا باس له بابه ته کانی (ته مومژی، میتافۆر، وینه ی شیعی) له زمانی ئایینیدا کراوه.

کلپه وشه: زمانی ئایینی، پیروزی، میتافۆر، ته مومژ، نادیار

پێشهکی

تایبهتمه‌ندییه‌کانی زمانی ئایینی زۆرن و ئەم باسه‌گشتگیره، بۆیه لێرده‌دا توێژینه‌وه له‌سه‌ر ئەو خالانه‌ده‌که‌ین که‌ گرنگترین، دواتر ده‌سه‌لاتی وەرگیران له‌ ریی ئەم تایبهتمه‌ندییه‌وه‌ دیاری ده‌که‌ین و کیشه‌کانی وەرگیر نیشان ده‌ده‌ین. بواری توێژینه‌وه‌که‌ پرۆسه‌ی به‌کوردیکردنه‌ له‌ ناو زمانی ئایینیدا، به‌ تایبه‌ت ئایینی ئیسلامدا، ئەم ئایینه‌ زمانه‌که‌ی بۆ زمانی ده‌قی قورئان و کتیبه‌کانی سوننه‌ت و دواتر په‌یدا‌بوونی چه‌ندین ئایینزا و مه‌زه‌ب و کۆمه‌له‌ی جیا‌جیا دابه‌ش ده‌بیت، بۆیه ئەوه‌ی مه‌به‌ستمانه‌ زمانی ئایینی تیکستی پیرۆزی قورئانه‌. جگه‌ له‌وه‌ی پێویستییه‌کی ئەکادیمییه‌، هاوکات ئەم جووره‌ توێژینه‌وانه‌ له‌ زمانی کوردیدا پێویستن و پرۆسه‌ی به‌کوردیکردنی زمانی ئایینی رووبه‌ری قسه‌لینه‌کراوی زۆره‌ که‌ توێژینه‌وه‌ی ئەکادیمی به‌ زمانی کوردی له‌ سه‌ر نه‌کراوه‌. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا په‌یره‌وی له‌ رییازی شیکاری په‌یوه‌ندی کراوه‌، به‌ پشتبه‌ستن به‌ زمانه‌وانیی درک‌یکردن. توێژینه‌وه‌ له‌ زمانی ئایینی به‌ ناو توپیکی ئالۆزی زمانی پیرۆز و بابته‌ی هه‌ستیار و هه‌لگری لیکدانه‌وه‌ و راڤه‌ی جیا‌جیادا ده‌روات، بۆیه به‌کیشه‌کردنی ئەم بابته‌ بۆ بواری توێژینه‌وه‌ی زانستی گرنگی خۆی هه‌یه‌، ئەو پرسیارانه‌ی له‌م توێژینه‌وه‌دا ده‌کرین؛ بریتین له‌ ئەو تایبهتمه‌ندییه‌وه‌ چین، زمانی ئاسایی له‌ زمانی ئایینی جیا ده‌که‌نه‌وه‌؟ ئایا زمانی ئایینی هاوشیوه‌ی زمانی ئاسایی له‌ زمانیکه‌وه‌ بۆ زمانیکی تر ده‌گوازریته‌وه‌؟ ئایا وەرگیران هه‌مان ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زمانی ئایینیدا هه‌یه‌، که‌ به‌سه‌ر زمانی ئاساییدا هه‌یه‌تی؟ ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ له‌ سی‌به‌ش پیک هاتووه‌: له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا "زمانی ئایینی: وه‌ک زمانی خودا"، ئاماژه‌ بۆ کۆمه‌لیک سیفه‌تی خودایی زمانی ئایینی ده‌کریت،

له‌وانه‌: پیرۆزی، په‌ره‌جو، سرووش، نه‌گۆری، نادیار. "رواله‌تگه‌رایی زمانی ئایینی" ناو‌نیشانی به‌شی دووه‌مه‌ و باس له‌ بابته‌کانی (جوانخویندنه‌وه‌، له‌به‌رکردن) کراوه‌. له‌ به‌شی سێیه‌مه‌دا: "ره‌وانیژیی زمانی ئایینی" باس له‌ بابته‌کانی (ته‌مومژ، میتافۆر، وینه‌ی شیعر) له‌ زمانی ئایینیدا کراوه‌. له‌ کۆتاییشدا وه‌ک ئەنجامی باسکردنی ئەم تایبهتمه‌ندییه‌وه‌، به‌ چه‌ند خالیک ده‌سه‌لاتی وەرگیران به‌سه‌ر ئەم زمانه‌دا خراوه‌ته‌ روو.

به‌شی یه‌که‌م

زمانی ئایینی: وه‌ک زمانی خودا

گرنگترین خال وه‌ک تایبهتمه‌ندیی زمانی ئایینی باس بکریت ئەوه‌یه‌ زمانی ئایینی وه‌ک زمانی خودا سه‌یر ده‌کریت، واته‌ تایبهتمه‌ندییه‌کی خودایی هه‌یه‌، ئەویش به‌ کۆمه‌لیک به‌لگه‌، ئەو به‌لگانه‌ش ده‌که‌ینه‌ کۆمه‌لیک سیفه‌ت، که‌ له‌م چه‌ند خاله‌دا گرنگترینیان باس ده‌کریت:

١-١. پیرۆزی

زمانی خودا سیفه‌تی پیرۆزی هه‌لگرتووه‌، زمانیکه‌ ده‌بیت مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیدا ئەه‌دگاری فه‌رمی وەر‌بگریت و له‌ زمانی ئاسایی جیا بکریته‌وه‌. چه‌مکی پیرۆز بۆ هه‌موو شتیک به‌گشتی له‌و پیناسه‌یه‌دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت: "هه‌میشه‌ خۆی وه‌ک واقیعیک ده‌رده‌خات که‌ له‌ واقیعی سروشتی جیا‌وازه‌ و به‌ر‌یزتر و سه‌رت‌ره‌" (Eliade, 1963, 10). له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت پیرۆز پێچه‌وانه‌ و به‌رانبه‌ر ده‌وه‌ستیت له‌گه‌ل ئاساییدا. پیناسه‌ی تر بۆ زمانی پیرۆز ئەوه‌یه‌: "ئهم زمانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی باو له‌ سرووته‌ ئایینییه‌کاندا به‌کار دیت و کاریگه‌رییه‌کی قوولی له‌ سه‌ر زمانی رۆژانه‌ هه‌یه‌" (بای ١٩٩٨: ٢٠٦). پێویسته‌ ئاماژه‌ بۆ

ئەو هەش بکریت "پیرۆزی پەيوەندیی بە خودی ئەو شتەو و نییه که پیرۆزە، بە لکۆو هەستی تاکەکانە که بە پیرۆز دەیانینیت" (توفیق، 2020، 8).

بە بۆچوونی "رۆجی کایوا"، تیگەیشتنی قوول لە پیرۆزی هانی قسەکردنمان دەدات لە هەستکردن بە پیرۆزی، واتە لایەنی دەروونی و وردبوونەو لە سایکۆلۆژیای پیرۆز یارمەتیدەر دەبیت بۆ تیگەیشتن لە پیرۆز. دواتر کایوا وای دەبینیت پیرۆزی جۆریکە لە هەستیاری، هەستیارییەک باوەرداری ئایینی لە بەرانبەر پیرۆزدا نوقمی ریز دەکات، هەر بۆیە کایوا پیرۆز وەک سیفەتیک نابینیت هیندە پیدراویکی نەینییە و بە بەرگی ئاییدا و شتەکاندا دەکریت، ئەوانیش رەنگی ئەو پیرۆزییە دەگرن. "پیرۆز لە وینە سادە و بنەرەتی و سەرەتایییەکانیدا دەبیتە خاوەنی وزەیهکی ترسناک، دەستی تیگەیشتنی پێ ناگات، کێوییە و مالی ناکریت، کاریگەر و پڕ چالاکییە" (کایوا 2010: 37-40).

فەیلەسوف و تیۆلۆژیستی ئەلمانی "رۆدلف ئۆتۆ"، باس لە بنەماکانی ئایین و ئەزموونی پیرۆزی دەکات. لە دیدی ئۆتۆو پیرۆز لە دەرەووی گەردوون و زانین و لە سەرۆو سروشتەوویە، باوەردار بچوویکی و ملکەچی خۆی لە بەرانبەر پیرۆزدا ئەزموون دەکات، بۆیە پرسیار لە چیهتی پیرۆز ناگات و بیرکردنەووی رەخنەییانە لە ئاستیدا ناخاتە کار. پیرۆز هەمیشە بە نەینیی، بلندی و هەتا هەتایی دەمینیتەو و ستاییش دەکریت، بەمەش پیرۆز تەنیا دەگیردیتەو و پیشان دەدریت و بۆ ئەوی تر دەگوازیتەو، هەلناسەنگینریت و ناگات بە دۆخیک هەلبووەشینریتەو. لەمەو ئۆتۆ لە تیگەیشتن لە پیرۆزییەو پەيوەندیی ئیوان ئایین و هەستی مەرۆف دەخوینیتەو و پێی وایە "پیرۆزی تەنیا وەک راستییەکی سەرۆو سروشت لە ئەزموونی

نومینۆسەو سەرچاوە دەگریت" (Otto 1924: 114). مەرۆف بە تاییەت مەرۆفی ئایینی، پیرۆزی و دواتر زمانی پیرۆز بە گرنگ دەزانیت، بۆیە ئەم زمانە وەرناگیریت، یاخود بە هەستیارییەو هەولی وەرگیرانی دەدات، چونکە پێی وایە گەر پیرۆزی نەبیت:

1-1-1. ژیان و اتا و بەهای نامینیت، بۆیە پیرۆزی یارمەتی مەرۆف دەدات واقعی ماددی تیبیەرییت، لەمەو ئەرکی وەرگیران قورس دەبیت، چونکە وەرگیر دەکەویتە بەردەم هەست و واقعی نابەرجهستە.

1-1-2. مەرۆفایەتی ئەخلاق و شکۆی نامینیت، بۆیە پیرۆزی رینمای هەلسوکەوت و پەيوەندییەکانی مەرۆف دەکات. وەرگیران لیرەدا تەنیا دەسلاتی بەسەر وشە و رستە و واتادا نییه، بە لکۆو دەبیت ئەم ئەرکەش جیبەجی بکات.

1-1-3. ئەگەر پیرۆزی نەبیت، مەرۆف ئینتیمای بۆ هیچ شتیک نامینیت و یەکریزی لە ئیوان ئەندامانی کۆمەلگەدا دەبیتە خەون. بۆیە پیرۆزی ئینتیمای مەرۆف بۆ بەهاکان دەگیردیتەو. دەسلاتی وەرگیران لەویدا دەرەکەوویت کە ئەم ئینتیمایە بۆ زمانی دووهم بگۆزیتەو.

1-1-4. ئەگەر پیرۆزی نەبیت، مەرۆف هەمیشە نەرەحەت و غەمگین دەبیت. بۆیە پیرۆزی یارمەتیدەرە بۆ هەستکردن بە ئارامی رۆحی. دەسلاتی دەقی وەرگیردراوی زمانی ئایینی کاتیک دەرەکەوویت ئەم هەست و ئاسوودەییە بۆ زمانی دووهم بگۆزیتەو.

1-2. پەرچوو (المعجزة)

زمانی ئایینی هەمیشە خۆی وەک پەرچوو دەناسینیت. لە ئایینی ئیسلامدا قورئان بە رەهای

هەندیک کاتیش بە پنی تیپه‌پوونی رۆژگار بەها و جوانییان لاواز دەبیت و دەگۆردریت، یاخود تەنیا لە هەندیک بەشی گوزارشتەکاندا دەمییته‌وه. کەسی رەوانبێژ هەندیک جار ئاستی رەوانبێژییەکی جۆریک لە نەنگی تی دەکەوێت، نەوهک بەهۆی نەزانییەوه، بەلکوو بەهۆی غەفلەت، یاخود لیلیه‌کی هزرییەوه، یاخود بەهۆی ئارەزوویەکیەوه کە بەسەریدا زال دەبیت هزر و بیری بەلایه‌کی تردا دەبات، واتە باش و کرچەکان لەخۆ دەگریت، ئەم ئارێشەیه دووچاری هەر مروفیکی باش دیت" (الزركشي ١٩٨٤: ١٠١). دەسەلاتی وەرگیران لەوه‌دا دەردەکەوێت کە بتوانیت ئەم سیفەتی رەوانبێژییە زانی قورئان بگوێزیتەوه، تاوه‌کوو تایبەتمەندی پەرچوویی ون نەکات.

١-٣. سرووش (الوحي)

لە دیدی ئایینییه‌وه؛ زانی ئایینی سەرەتا گوتن بووه نەک نووسین، یەکه‌م جار بە شیوه‌ی زارەکی دەستی پێ کردوو، قسەکردن و گوێگرتن رۆلی هەبووه و دەروازەیه‌ک بووه بۆ سەرهلدان و بلابوونەوه‌ی بە باوه‌ری ئایینی، ئەم زمانەش راستەوخۆ لە خوداوه بە گوێی پیغەمبەردا نەدراوه، بەو شیوه‌یه نەبووه کە خودا قسەکەر و پیغەمبەر گوێگر بووبیت، بەلکوو خودا لە ریی فریشتەوه قسە لەگەڵ پیغەمبەر کردوو. لە قورئاندا هاتوو: (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٍ) (الشورى: ٥١)، واتە: "هەرگیز خودا هیچ کەسیکی لە رۆبەرۆو نەدواندوو. یان فەرمانی لە رای دلیه‌وه ناردوو، یان لە پشت پەردەوه بووه، یان قاسیدیکی ناردوو و ئیزنی داوه چی دەخوای بەدلی رابگه‌یه‌نی. هەر ئەو چی بەرز و کارزانه."

وه‌کوو پەرچووی زانی دانراوه. برۆداران بە دلنایی پێیان وایه قورئان خۆی پەرچوویه‌کی ئاشکرایه، بە تایبەتی لە رۆی رەوانبێژی و زانی دەربڕینه‌وه. پەرچوو لە دیدی ئایینییه‌وه "رۆدواویکی نائاساییه، لەلایەن پیغەمبەریک یان نێردراویکه‌وه دەردەکەوێت، بۆ سەلمانندی راستی پیشینی و پەيامه‌کی. پەرچوو ئالنگارییه‌که بۆ گەلی پیغەمبەر، کە ناتوانن هەمان شت بکەن" (الرومي ٢٠٠٣، ٢٥٨). لە قورئانیشدا هاتوو: (قُلْ لَنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا) (الإسراء: ٨٨)، "بێژە: ئەگەر مرق و جن، گش وه‌کو بن، وینه‌ی ئەم قورئانه بینن، لە شبی ئەو دادەمینن، با هەمووشیان پشتیوانی یه‌کتري بن." موسولمانان و لیکۆلەران دەلین ئەم ئالنگارییانه‌ی قورئان بۆ ئاستی بەرزی رەوانبێژی ئەو دەقه ئایینییه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، دارشتنی قورئان هینده بەهیزه هیچ کەسیک نەیتوانیوه و ناتوانیت دەقیکی هاوشیوه بنوسیت ئەگەرچی ئەدیپ و زمانپاراو و رەوانبێژیکی لێهاتوویش بیت. ئەو خاسیه‌ته‌ی قورئانیش بە له‌توانابه‌دەری رەوانبێژی (الإعجاز البلاغي) ناسراوه.

شەرعناسانی ئایینی ئیسلام و پسپۆران لەم باره‌یه‌وه قسەیان کردوو و بۆچوونی ناچوونیه‌ک و پیچەوانه‌ی یه‌کتريشيان دەربریوه، بەلام بە شیوه‌یه‌کی گشتی و بە نزیکي زۆربه‌یان لەگەڵ ئەمه‌ کوکن: "توانابه‌دەری قورئان بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه کە رەوانبێژییه‌که‌ی پیوه‌سته بە کۆی ده‌قه‌کانیه‌وه، لاوازی و بیهیزی له‌ هیچ شوینیکی قورئاندا نابیریت، کەس له‌ توانایدا نییه‌ هاوشانی بیت و هاوشیوه‌ی به‌نییت، گوزارشتی عەرەب و عەرەبیزمانان، زمانپارای و رەوانبێژیان فرە ئاسته، کرۆکی پارای و رەوانبێژیان له‌ به‌شیک له‌ قسەکانیاندایه،

ئەمەش هێمئامیزه، وشەى سرووش چاوگه و ئاماژهیه بۆ دوو واتای سەرەکی: پەنھانی و دووهم خیرایی، بۆیه گوتراوه سرووش (وہی) ئاگادارکردنەوہیەکی پەنھانی خیرای تاییهتە بۆ ئەو کەسەى بۆى دیت، بە شىوازیک کەسى تر پێى نازانیت: ئاگادارکردنەوہى نھینى و خیرا. گواستنەوہى سیفەتى سرووشى زمانى ئایینى بۆ زمانى دووهم بابەتیکى هەستیار و قورسە، بۆیه هەر لە سەرەتاوه زۆر لە باوەرداران خۆیان لە قەرەى وەرگێرانى زمانى ئایینى نەداوه، تەنانەت دژیشى بوون، هەرۆک نمونەى هاتنەخوارەوہى سرووش بۆ پیغەمبەر و دابەزینی فەرمانیکى نھینى و خیرا: "أَقْرَأُ". پیغەمبەر گوتى چى بخوینم؟ خودا لە ڕێى سرووشەوہ: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ١): "بخوینە بە ناوى پەرۆردگار تەوہ کە هەموو شتیکی دروست کردووه."

٤-١. نەگۆرى

گۆران سیفەتى زمانە، هیچ زمانیک نیه وهک خۆى بمینیتەوہ و نەگۆریت، هەموو زمانیک لە هەموو ئاستەکاندا گۆرانى بەسەردا دیت، چونکە زمان پێویستییهکی ژيانى مرقۆه، هەلومەرجى ژيانى مرقۆش بەردەوام گۆرانى بەسەردا دیت، ئەمەش دیارترین ھۆیه بۆ گۆرانى هەر زمانیک و ھۆکارى تریش زۆرن کار دەکەنە سەر زمانیکى دیاریکراو و دەیگۆرن، لەوانە کاریگەریی زمانەکان لە سەر یەکتەر، گۆرانى سەردەم و نەوہکان و... هتد، بەلام زمانى ئایینى (لێرەدا بە دیاریکراوى تەنھا مەبەستمان لە تیکستى قورئانە، چونکە جۆرەکانى تری زمانى ئایینى ناگریتەوہ)، خۆى لەم گۆرانە دەپاریزیت و سروشتى وایه بە نەگۆرى بمینیتەوہ، لەبەرئەوہشە ڕیگری و بەرھەلستى دەکریت لە وەرگێرانى زمانى

لەم بارەیهوہ ئیبن سینا دەلێت: "پیغەمبەر بەھۆى ھیزیکی پیرۆزەوہ (فُذُیَّة) دەتوانیت پەيوەندى بە فریشتەوہ بکات. فریشتەش عەقلىکی پوختە (مُجَرَّد)، واتە پاکە لە ماددە و شوین و کات، عەقلىش تەنیا دەتوانیت شتەکان بە شیوہى پوخت (مُجَرَّد) لیک بداتەوہ - واتە لە ڕوى چەمکییەوہ (مَعْقُول) - بى ئەوہى پەيوەستى کات بیت. بۆیه ئەم پەيوەندییە لەو حالەتەدا واتایەک دەگەینیت: پیغەمبەر شتەکان بە بى گەرانەوہ بە کاتەوہ دەبینیتەوہ" (غرابه ٢٠١٣:١٣٦).

چەمكى سرووش لە زماندا ئاگادارکردنەوہیەکی نھینیه، بە پێى سەرچاوەکانى کەلەپوورى ئىسلامى سرووش هەموو ئەمانە دەگریتەوہ: ئاماژەکردن، نیشاندان، نووسین و نووسراو، نامە و پەيام، فەرمان، ھاندان و ڕینمانى، قسە و وتەى نھینى و ھەر شتیک کە بە شیوہیەکی نھینى بە کەسىکی بگەینیت (الحنفي و أیوب ١٩٩٨: ٩١٨). هەرۆهەا راغیبى ئەسفەھانى دەلێت: "سرووش ئاماژەیهکی خیرایه، چونکە سرووش خیرایی لەخۆ دەگریت و پێى دەگوتریت فەرمانیکى خیرا، ئەمە دەکریت بە شیوہى قسەکردن، یان نھینى و ڕەمزی و ناراستەوخۆ بیت، یان دەکریت تەنیا دەنگیک بیت بە ئاماژە بە بەشیک لە ئەندامەکانى لەش یان بە نووسین" (الأصفهاني ١٤١٢ھ ٥٥٨).

لە "لیسان العرب" دا ھاتووه "واتە ھیما و ئاماژەیهکی نھینى. دەگوتریت أُوْحِيت الى فلان' (وہحيم کرد بۆ فلان)، واتە بە قسەیهکی خیرا و شاراوہ، لە قورئانیشدا بە واتای ئیلھامى غەریزی و وەسووسە لە مرقۆهەوہ بۆ مرقۆف و لە شەیتانەوہ بۆ مرقۆف و ئیشارە و ئاماژەپیکردن ھاتووه" (ابن فارس: ١٣٧١ ٩٣). لە زمانى عەرەبیدا سرووش واتای ئاماژەى خیرا و دواندى نھینى دەگەینیت،

1-5. غهیب

له ئایینی ئیسلامدا غهیب به واتای ئه و شتانهیه که له بینین و زانینی مرۆف دورن و ته نیا خودا زانیاری ته وای له سهریان ههیه، له رپی په یامبه ره وه به خه لکیان دهگهیه نیت. له قورئاندا هاتووه: (الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) (البقرة: 3)، واته: "ئه و که سانه ی بر وایان به نه دیار ههیه و نوێژ ده که ن و له و بژیوهش که ئیمه پیمان داو: ده به خشن."

زمانی قورئان به هه مان شیوه وشه ی "نبی" ی به کار هیناوه. ئین تهیمیه له م بارهیه وه ده لیت: "وشه ی 'نبوة' له وشه ی 'الانباء' هاتووه، 'النبی' فه عیله، هه ندیک جاریش فه عیل به واتای بکه ر دیت، واته 'منبیء': ئه و که سه ی هه و ال ده دات، به واتای به رکار، واته: 'منبأ' هه ردووکیان وه ک یه کتری وان، پیغه مبه ر ئه وه ی هه و ال ده دات به وه ی خودا هه و ال ی پی داوه، یاخود ئه وه ی که خودا هه و ال ی پی ده دات، گه یه نه ری ئه و هه و ال یه که خودا پی ده گه یه نیت، ئه وه ی خودا هه و ال ی له باره وه ده دات هه یچ کات درۆ و ناراست نییه، ئه ویش واتای پیغه مبه ر ده گه یه نیت، له هه و ال هکانی خودا به هه یچ شیوهیه ک نه له رووی هه له، نه به ئه نقه ست گریمانه ی هه له و ناراستی تیدا نییه" (الطوبان: 2000: 873). به م جوړه گه یاندنی هه و ال هکانی خودا به مرۆف ده بیته تایبه تمه ندیه کی به هیزی پیغه مبه رایه تی.

ئه و هه و الانه ی خودا له رپی پیغه مبه رانه وه به مرۆقیان ده گه یه نیت، هه ندیکیان ده که ونه داها تووه و هه ندیکیان له رابردوودان، هه یانه روویان داوه و هه یانه روویان نه داوه، به لام به پی ئه و باوه ربه ئایینییه روو ده دن. له دیدی ئایینییه وه هه یچ که س جگه له خودا ئاگاداری غه یب نییه، مه گه ر که سانیک خودا هه و ال ی پی دا بن، ئه وانیش پیغه مبه رانن،

ئه م تیکسته و گه ر وه ریشبگێردیت، سروشتی راقه یی وه رده گریت و باوه رداران له کاتی پیووستدا به رده وام ده گه رینه وه بو تیکسته بنچینه یه که و ده که کانی ئه و ی وه ک خو ی به کار ده هیننه وه.

"ئیدوارد ساپیر بو سه لماندنی ئه وه ی که زمان به رده وام له گوړاندایه، زمان به شه پۆلی ده ریا ده شو به نیت که ناوه ستیت و ئاراسته ی هه یه، جیاوازی که سه ی ده بیته هۆی ئه وه ی زمان به م لا، یان به و لا دا ئاراسته ی خو ی وه ربگریت" (معاد: 2009: 110). گوړانی زمان با به تیکه راستی و حاشاهه لنه گری پی بو ئه و زانستانه ی ده ره وه ی زمانناسییش سه لماوه، په یوه ندار به زمانیشه وه وه ک راستیه ک مامه له ی له گه لدا ده ک ریت. کاتیک ژیار و ژیا نی کۆمه لیک ده گوړیت، هیدی هیدی زا راوه کان و شیوازی ئه و زمانه ش ده گوړیت و له گه ل پیووستیه کانی ئه و کۆمه له ی خاوه نی زمانه که ن ده سازینریت، ئه وه ش کاریگه ری به رچاوی هه یه بو ئه م گوړانه: "ئ گوړانی نه وه کان، ب. کاتیک زمانیک ده که ویته ژیر کاریگه ری زمانی تر، پ. هۆکاری کۆمه لایه تی و ده روونی و جوگرافی و کولتوری و... هتد، که کار له سه ر لیکۆلینه وه و گه شه پیکردنی زمان ده که ن، کاریگه رییان له سه ر گوړان و گه شه پیکردنی زمانیکی دیاریکراو هه یه" (وافی 2004: 294). به لام زمانی ئایینی له و شوینه دا که وه ک زمانی خودا ده ناسریت، راده ستی ئه م کاریگه رییانه نابیت، له گه ل گوړانی نه وه کاند و وه ک خو ی ده مینیته وه، زمانه کانی تر کاری تی نا که ن، له به رده م هۆکاری کۆمه لایه تی و ده روونی و جوگرافی و کولتوری و... هتد؛ خو ی ده پاریزیت و به نه گوړی ده مینیته وه، هه ره وه ک ئه وه ی چه ندین سه ده یه زمانی بنچینه یی تیکستی قورئانی پیروژ وه ک خو ی ماوه ته وه، هه ر ئه و خاله شه ده ک ریت به په رجووی ئه م تیکسته.

به لکۆو به واتای وشه دهکریته په یوه ندییه کی راسته قینه بیت. ئەم په یوه ندییه هەر چه ند له سەر بنه مای بهر ژه وه ندییه، بر وادار چاوه پری پاداشت و خۆبه دوور گرتن له سزای دۆزهخ و به زهیی خودایه، به لام ئەم بهر ژه وه ندییه زوو تپه پ و کاتی و له رزۆک نییه، به لکۆو دهکریته بهردهوام و پته و و هه می شه یی بیت.

زۆر جار گویمان لی ده بیت پروکه شی وهک ئاوه لئاویک ده خرینه پال ئەو که سانه ی ناتوان به قولی و جیاواز له باو له دیار ده یهک، کیتشه یهک، بابته تیک بدوین و بیر بکه نه وه، دیدیکی گرنگیان نییه، به لام سیما به تایبهت سیمای زمانی ئایینی ده توانیت هه م قول و جیاواز، هه م گرنگ بیت، لیره دا ئماژه بو هه ندیک له و خالانه ده که یه که وهک پروکاری تیکستی زمانی ئایینی ده رده که ون:

٢-١. په وان خویندنه وه (التجويد)

زمانی تیکستی پیروزی ئایینی خویندنه وه یه که تایبه تی خوی هه یه، ئەم خویندنه وه ش ناویکی هه یه: ته جويد (جوان خویندنه وه). جه لاله دینی سیوتی ده لیت: "ته جويد جوانکارییه له خویندنه وه ی قورئاندا، بریتیه له مافیدان به پینه کان و ریزبه ندییان، گه پاندنه وه ی هه ر پیتیک بو پیره وی ده رچوون و چاویکی خوی، نه رمکردنی ده ربرینه تا ئەوپه ری شیوه ی خوی، به بی زیاده پوی، توندی، راده به ده ری و سه ختی" (السیوطی ٣٢٢: ١٩٧٤).

له چه ند ئایه تیکدا باس له وه کراوه ده بیت خویندنه وه ی قورئان به جوانی و ریکوپیک بیته، چونکه خویندنه وه ی قورئان کاریگه ربی راسته وخوی له سهر خوینه ر و گوینگر هه یه: (أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْأَقْرَبَانَ تَرْتِيلاً) (المزمل: ٤)، یان: (وَقَرَأْنَا فَرَقْتَهُ لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَتُرْتِلُهُ تَنْزِيلًا) (الإسراء: ١٠٦)، ده بیت

له مه وه وا بیر دهکریته وه په یامه ئاسمانه ییه کان چه ندین پیشبینی گرنگ و چاوه پروانه کراویان تیدایه، جگه له پیغه مبه ران زۆر که س ده توانیت چه له ری زانستییه وه یان توانا و زیره کی که سییه وه هه ندیک پیشبینی بکات، به لام دیدی ئایینی پی وایه هه والدان دروست له باره ی داهاتوو، کاتیک وهک تایبه تمه ندییه کی پیغه مبه رایه تی لیک ده درینه وه و ده بیته غه یبزان، که به دلنایی ئەو پیشبینیه راست بیت و پرودانی ئەو بابته ش تا راده یه کی زۆر مه حال بیت، چونکه بابته تی مه حال پیشبینی پرودانی ئەسته مه، بۆیه به گشتی ده توانین بلین زمانی ئایینی قسه کردن له غه یب یه کیکه له تایبه تمه ندییه دیار هکانی، وه رگیران کاتیک ده سه لاتی ده رده که ویت که بتوانیت که شی نادیاریی زمانی ئایینی بو زمانی دووه م بگو یزیته وه.

به شی دووه م

پرواله تگه رای زمانی ئایینی

له پروی پرواله ت و فورمه وه زمانی ئایینی خاوه نی تایبه تمه ندیی خویه تی، تا راده یه ک شیوازی له شیوازی زمانی تر ناچیت، یان هه ندیک جیاوازی هه یه. مامه له ی پروکه ش له واقعی کومه لایه تیدا به وانه ده گوتریت که قوولاییه کی رۆحی و سۆزدارییان نییه، به په یوه ندییه کی راسته قینه دانانرین، یان ناگریته دابنرین، چونکه هه ر ساتیک ئەو مامه له یه هه ر کۆتایی دیت و ئەو په یوه ندییه له به رده م پچراندایه، به لام مامه له ی پروکه ش و پرواله تگه رای له گه ل تیکستی زمانی ئایینیدا ناگریته، پی بگوتریت قوولاییه کی مه عنه وی و سۆزداری نییه، به لکۆو پره له قوولایی رۆحی و سۆزداری له م مامه له یه دا ریز ده گاته دوا ترۆکی خوی، ناتوانین بلین ئەمه په یوه ندییه کی راسته قینه نییه،

تردا "تلاوت" واتای "تەرتیل" دەگەینیت. "تلاوت" لە نیمچەدوورگەیی عەرەبیدا پێش ئیسلام بە واتای خویندەنەوهی شیعەر بەکار هاتوو، ئەم جۆرە خویندەنەوانە بە دۆخی نزمخویندن (زمزما) هاوڵ بوو کە پێی دەگوترا (تەرتیل). زەمزمە جۆریکە لە نەرمخویندەنەوه، دۆخێکی ئارام و هیمنە، ئەمەش سەر دەکێشیت بۆ جۆریک لە خەمناکی. هەندیک لە گێڕانەوهکان دەلێن پێغەمبەر خۆی قورئانی بە شیوێهێکی خەمناک خویندوووە، خویندەنەوهیەکی گۆیگری غەمگین دەکرد، چونکە گێڕانەوه هەیه دەلێت "قورئان بە خەمبارییەوه دابەزیو، بۆیه بەو شیوێهێش دەخوینرێتەوه، هەرۆک چۆن گێڕانەوهکان ئەوه دەردەخەن کە پێغەمبەر خۆی بە غەمگینی قورئانی خویندوووە" (مجلسی ١٤٠٤ق:١٩١).

پێغەمبەر لە کاتی قورئانخویندندا دەنگی خۆی دەکشاند و پێتەکانی درێژ دەکردەوه. "عەلیی کورپی ئەبو تالیب دەلێت، پێغەمبەر بە دەنگێکی خوش و کشاو قورئانی دەخویند" (سەخاوی بی تا، ٥٢٥). لە بارەیی دەنگخۆشیی پێغەمبەریشەوه، عەلیی کورپی ئەبو تالیب هەرۆها دەلێت: "پێغەمبەر لە خویندەنەوهی قورئاندا دەنگێکی خوشی هەبوو" (طباطبایی ١٣٨٧ش: ٣١١). لەمەوه دەزانین کە شتیکی حاشاهەلنەگرە خویندەنەوه بە ئاواز و کەشی موناجات و موزیکی، دەتوانن لە دەربڕینی چەمک و دەستەواژەیی قورئانیدا رۆلێکی کاریگەریان هەبێت" (المهدی ١٩٩٣: ٣٠٤). ئەوهی گرنگە لەم جۆرە خویندەنەوهیەدا بری کاریگەرییەتی بۆ سەر گۆیگر، بە شیوێهێک "ئاستی سەرنجراکێشی و کاریگەریی بە تهواوی بەرز دەکاتەوه" (رحمانی ١٣٩٣ش: ٥٤). ئاین پێویستی بە پەيوهستهگییەکی رۆحی لەگەڵ مروڤدا هەیه، بەو شیوێهێ هەموو دەمیک

گرنگی بە خویندەنەوهی قورئان بەریت. "پێغەمبەری ئیسلام ئاماژەیی بە جۆریکی تاییەت لە خویندەنەوهی قورئان کردوو، تاوهکوو باشترین و کاریگەرترین رێ بیت بۆ کاریگەریی پەيامەکانی لە سەر دلەکان" (کاشانی ١٣٨٧ق:١٢٠).

وشەیی "تەرتیل" کە لەو ئایەتەیی پێشتردا هاتوو، بە واتای هیمنی لە خویندەنەوه و جۆریک لە ئیقاعی لەسەر خۆ دیت، بۆیه جوانخویندەنەوهی قورئان پێی دەگوتریت تیلاووت (تلاوت). لە هونەری جوانخویندەنەوهی قورئاندا وەستان و دەستپیکردنی تاییەت هەیه، بەرزی و نزمیی دیاریکراو هەیه، ئەمانەش هەموو لە پێناو گەیانندی واتا و جۆریک لە کاریگەری لە رێی ئاواز و جۆریک لە خویندەنەوهی مۆزیکامیزی جیاواز لەو پەيامەیی تیکستەکە دەگەینیت، یان زیاتر خزمەتکردن و زووتر و کاریگەرتر گەیانندی پەيامەکە. ئیبن فارس لە واتای تیلاووت (تلاوت) دا دەلێت: "واتای 'شوینکەوتن' و 'بەدواداچوون' ه. دەگوتریت 'تَلَوْتُ' کاتیک شتیکی بەدوایدا دەچیت، یان شوینی دەکەویت" (فارس ١٣٧١ش:١٠). تیلاووت (تلاوت) زانست و شارەزایی تاییەتی لە خویندەنەوهی قورئاندا دەگەینیت، ئەم وشەیه بە شیوێهێکی دیاریکراو واتای خویندەنەوهی قورئان دەدات، خویندەنەوه "قیرائەت و گوتنە، دووتر گێڕانەوه و شوینکەوتن و بەدواداچوونە. مەبەست لە شوینکەوتن و بەدواداچوون بنەرەتی واتای وشەکەیه لە زمانی عەرەبیدا، بۆیه پێی دەگوتریت تیلاووت (تلاوت) ی قورئان، چونکە لە قورئاندا هەر ئایەتیک دواي ئایەتیک تر دیت، واتە یەک لەدواي یەک و شوینی یەکتر دەکەون." "تیلاووت تەنیا وشەیهکە بۆ خویندەنەوهی قورئان و ئامانجی سەرەکی گەیشتن بە گۆیراهییلی لە ناوهوه هەلگرتوو" (اسماعیل ١٩٧٨:١٨). لە پێناسەیهکی

زارهکی و به قسهکردن و گوڤگرتن دروست بووه، بۆیه ههر له سههرهتای دهركهوتنی ئەم زمانهوه كردهی له بهركردن رۆلی گهورهی ههبووه. موسولمانان له رۆژگاری سههرهتای دهركهوتنی ئایینهكه یاندا گرنگیان به له بهركردن و فیربوونی قورئانی پیروژ داوه، ئەوان ههر له مندالییهوه فیرکردن و له بهركردنی قورئان (ئهگه چهند ئایهتیکی كهمیش بیته) دهخهنه چوارچیوهی پهروهردهکردنی مندالهكانیان، جگه له بههیزی باوهر به ئایینهكه و خیر و پاداشتی پرۆسهكه (ئهگه رچی به روونی قورئان داوای نهكردوه ئایهتهكانی له بهر بكرین)، بهلام هۆكاری ئەم پرۆسهیه لهگهڵ ئەوهی فره هۆكاره، زیدهتر بۆ ئەوه دهگهڕیتهوه وهك ئیبن خهلدون دهلیت: "قورئان وهك بناغهیهك گهشهسندنی كارامهییهكانی دواتری مرۆقی له سههر بنیات دهنریت، هۆكاری ئەمهش ئەوهیه كه پهروهرده له مندالییدا توند دهچهسپیت و بناغهیه بۆ ئەوهی بهداویدا دیت، سههرهتاكان بۆ دللكان وهك بناغهیه تواناكان وان" (خلدون: ٢٠١٤ ٢٧٥).

شارهزایانی موسولمان چهندين سوودی له بهركردنی قورئان بهداوای یهكدا ریز دهكهن:

٢-٢-١. له نیو ئەو سووده گهورانیهی كه له بهركهوانی قورئانی پیروژ بهدهستی دههینن، جگه له پاداشتی گهوره، "فراوانی زانست و سامانی زارهکی و شیوازی ئاخاوتنی باشه" (المغامسی ٢٠٠٤: ٨٧-١١٦).

٢-٢-٢. گوايه له بهركردنی قورئانی پیروژ دهبیته هۆی ئەوهی "یادهوهیری بههیز و دهروون پتهو دهكات، شارهزایی له خویندنهوه باشت دهكات، لهگهڵ رهوشتیکی جوان، رهفتاری راستگو، قسهخۆشی و دهمولهفری شیرین... هتد" (نواب الدین، ١٤١٣هـ ١٩٣). له بهركردنی قورئان موسولمان پهروهرده دهكات بۆ

لهگهڵ مرۆفدا دهژی و بچ ئەو رایهله مهعنهوییه بهو شیوهیه له ههست و نهستی مرۆفدا به قورسی و قوولی ناچهسپیت. زمانی ئایینیش مهرج نییه زمانی ههموو مرۆفیک بیته، زۆر مرۆف ههه به روونی و تهناهت به ئاستیکی زۆر كهمیش ناتوانن لهو زمانهی ئایین تینگه، بۆیه ئایین پیویستی به دهروازهیهکی تره بۆ ئەوهی بیته ناو جیهانی رۆحیی مرۆفهوه و کاریگهیری دهروونی له سههر ههبیته، یهك لهو دهروازانهش خویندنهوهی زمانی ئایینی و تیکستی پیروژه به ئاواز و دروستکردنی موناجاتیکی رۆحییه، بهو شیوهیه مرۆف تهناهت بی ئەوهی له زمانی ئایینی تینگه، كهچی ئەو زمانه لای پیروژ دهبیته و باوهری پی دههینیت، گوڤرایهلی و پهیرهوی لی دهكات. موزیک و لهویوه حوزن و گریان له رپی جوانخویندنهوهی قورئانهوه پهیوهندی بهتینی نیوان زمانی ئایینی و ئاییندارانه، به تایبهت ئەوانهیه لهو زمانه تیناگه. "ئهستهمه و نهبووه و ناكریت ئایینی ههبیته كه موزیک وهك دیاردهیهکی كۆلتورهكهی لهخۆ نهگریت، تا دهگاته ئەوهی له ههنديكیاندای گۆرانی و سهماش پیروژه دهكریت" (بنحو: ٢٠١٠ ٨٠).

گواستنهوهی كەشی ئاههنگسازى و گۆرانیامیزی زمانی ئایینی بۆ وهرگێر قورس و ئەستهمه، چونكه ئەم بابته ناچیته ناو چوارچیوهی دهسهلاتی وهرگێرهوه، بۆیه دهبیته به توانای خۆی ههول بدات له زمانی دووهمدا خۆی ئەم كهشه دروست بكاتهوه و به پپی ئەو زمانه جاریکی تر زمانی وهرگێرداو موزیکی بكاتهوه و ریتم و ئاوازی خویندنهوهی بۆ بونیاد بنیتهوه.

٢-٢. له بهركردن (الحفظ)

له سههر بناغهیهی ئەوهی زمانی ئایینی خودا به سرووش هاتوه، سرووشیش به شیوهیهکی

پینچه وانە ی دین دەهیننە وە یاد و لە بەرکەری قورئان بە دەم خویندنی لە بەری قورئانە وە هەستی پەشیمانی دەردەبەرن و داوای بەخشین لە خودا دەکەن.

٢-٢-٧. لە هەمووی گرنگتر بۆ موسولمان شوینییە لگرتنی شیوازی خویندنه وە ی پیغه مبه ره بۆ ئایەتەکانی قورئان. سەبارەت بە بوارەکانی شارەزایی و کوالتی بۆ لە بەرکەری کتییی خودا، گرنگترینیان شارەزایی خویندنه وە و ئاوازه که یه تی به شوینکه و تنی نمونه ی پیغه مبه ری خودا. لەم بارە یه وە ئیبنولقیه م لە کاتی وەسفرکردنی خویندنه وە ی پیغه مبه ردا دەلیت: "خویندنه وە که ی سروودی ک بوو نە ک زۆر هیواش، نە به پە له، بە لکوو خویندنه وە یه کی هەماهنگ بوو، پیت به پیت، خویندنه وە که ی ئایەت به ئایەت دەبرییە وە..." (ابن القیم ١٩٩٤: ٤٦٣). بۆیە لە بەرکەری کتییی خودا دەبیست "خویندنه وە و ئاوازه ی ده که که شارەزا بیست و وریا بیست لە بە دەست هینانی رەزامەندی خودا و هە له نە کات و به ئاوازیکی نە شاز نە یخوینییته وە" (القرطبی ٢٠٠٣: ٢٣).

ده قی شیعر بۆ لە بەرکەرن ئاسانە، به تاییهت ده قیک کیش و سه روا ی هه بیست، تی کستی قورئانیش هه ر چه ند شیعر نییه، به لام وینه ی شیعر به ریت م و موزیکی شیعر چنراوه و رازینراوه ته وە، بۆیە تی کستی که بۆ لە بەرکەرن دەشیست، به لام لە بەرکەرنی ئەم تی کسته داواکراو نییه و خودی پرۆسه ی لە بەرکەرنیش لە په روه رده ی مؤدیرن په سه ندکراو نییه و به گرفت بۆ زانین و گه شه کردنی هۆشیاری سه یر ده کریت. دروستکردنه وە ی ئە و ریت مە شیعی رییه ی زمانی ئایینی له ناو زمانی دووه مدا، ده سه لاتیکی شاعیرانه ی به رزی ده ویت که ئە ویش بۆ وه رگێر ده بیست به هه ند وه ربگێردی، هه مو و وه رگێرێک ئە سه تمه ئە و ده سه لاته ی هه بیست.

"ژیانیکی راستگو و لیها تووی دەروونی، فیڕکردن، به رزکردنه وە ی هه سه ته کانی له خودا په رستی و ترس و خۆ به زلنه زانین و سه رسامی، جگه له ئادا به کانی په فتار وه ک کزکردنی نیگا، هیواش کردنه وە ی ده نگ و... هتد" (الاحلاوی ٢٠١٠: ٨٦).

٢-٢-٣. به هۆی لە بەرکەرنی قورئانە وە رامن لە ئایەتەکان و تیفرکینیان، تا له گه ل خویندنه وە یان به شیوه ی لە بهر، ته فسیر و واتایان بکه نه وە بیر و شاراو ه نه بن.

٢-٢-٤. گه شه پیدانی به هره ی به لگه هینانه وە به هۆی لە بەرکەرنی قورئان، به جوړیک له هه ر هه لویستی کدا، یان له هاتنه پیشی هه ر دۆخیکی جیا رایی، یان ئا راسته کردنی پرسیاردا، یان گومان و... هتد، توانای هینانه وە ی ئایه تی گونجاوت بۆ ئە و بارودۆخه هه بیست. ئە مه ش زۆر گرنکه، به لکوو هه ر خۆی گرنگترین مه به سه ته.

٢-٢-٥. له کرده ی لە بەرکەرنی قورئان و گوته نه وە ی به شیوه ی لە بهر، ئاوازه (ئینتونه یشن) خۆی ئاشکرا ده کات و رۆلیکی گه و ره ی ده بیست. ئاوازه ی ده نگ، یان به رزی و نزمیی ده نگ له کرده ی قسه کردندا ده گه یه نیست. لیره دا ئاوازی قسه کردن واته چۆنی تی به رزکردنه وە و نزمکردنه وە ی ده نگ له گه ل تۆنی ده نگ به واتای شیوه ی ده ربڕینی هه سه ت به ده نگه وە. هاوکات موزیکی زمان واته ریت م و ئاههنگی قسه کردن پیکه وە هه ماههنگی ده که ن بۆ ئە وە ی کرده و خۆنماییش کردنی لە بەرکەرن رۆلی کاریگه ریان ده ربخه ن.

٢-٢-٦. لە بەرکەرنی قورئان و گوته نه وە ی له به رخۆوه، یان داوی نوێژ، جوړیک له خشوعی (بیغیزی) دروست ده کات، هه سه تی پەشیمانی و داوای لیبوردن له خودا و پشوویه کی رۆحی به مروّف ده به خشن، وه ک وینه ی سینه مایی په فتاری

له سه ره تای ده سه لاتداریتی ئیسلامه وه خه لکانیکی موسولمانان هه بوون و ئیستاش هه ن، قورئانیان له بهر کردوه، تیئاندا هه یه بی تیگه یشتن ئه م کاره ی کردوه. نه ک هه ر ئه وه له بهر کردنی قورئان کراره به پیشه و له هه ندیک بۆنه ی کۆمه لایه تی و پرسه و گۆرستانه کانداه خوینریته وه و له بهر کردنی قورئان به ئاستیک گه یشتوه ئیستا ناوه ند و فیستیقال و پیشبرکی بۆ ده کریته وه و خه لاتی بۆ دابین ده کریت. له کاتیکدا هه یچ ئایه تیکی قورئان باسی له بهر کردن و خیر و چاکه ی له بهر کردنی قورئانی نه کردوه، بۆیه ده توانین بلین کرده ی له بهر کردن له م ئاستانه دا جگه له کاتکوشتن و چه قبه ستن؛ زانین به ره م ناهینیت.

به شی سییه م

ره وانبیژی زمانی ئایینی

زمانی ئایینی ره وانبیژییه که ی ده کریته به لگه و خالی به هیزی سه لماندن سیفته ی په رجوو بوونی، له بهر چه ند هۆکاریک ئاستی ره وانبیژی ئه و زمانه ده کریته خالیکی بیهاوتا و جوریک له دارشتن و ده قیک پیک ده هینن که به شیوه یه کی ره ها توانای ئالنگاری هه موو زمانیک و هه موو که سیک هه یه، بتوانن ده قیکی هاوشیوه بنوسن و ره وانبیژییه کی له و جوره بهرجه سته بکه ن. باوه رداران پیمان وایه حکیمه تی ئیعجاز له ره وانبیژی قورئاندا له لایه ک له پاراوی په رجوو ئاسادایه له هۆینه وه ی وشه کانی قورئاندا، که جوریک سام و گه وره یی به وشه و رسته کانی به خشیوه و روخساریکی ناوازه یان پی داوه، له لایه کی تر ره وانبیژی له توانای مرؤف به در له واتاکانی قورئاندا؛ ناوازه ییه کی په رجوو ئاسای تیدایه، که ئه ویش خالیکی تری بوونیه تی به په رجوو یه کی زمانی و له گه ل زمانپاراوی

له ئاساییه ده ری وشه کانی قورئان... هتد. ره وانبیژی "مه یلی له وه یه واتا به دلله وه بنیشیت، له قوولایی دلله وه له زه ت به خشیته، واته له رووکه شدا ناهیلایته وه و به ره و ناو دل ئاراسته ی ده کات" (العسکری ١٤١٩هـ: ١٠). لیره دا پنیوستی نییه جاریکی تر باس له هونه ره کانی ره وانبیژی بکریت و نمونه کانی له زمانی ئایینی خودادا در بهینریت، چونکه زور سه رچاوه ئه و کاره یان کردوه، ته نیا سی خالی تاییه تمه ندی دیاری ره وانبیژی زمانی ئایینی باس ده که ی:

١-٣. ته مومژی (الغموض)

ته مومژی، یان ناروونی و لیلی، له بواری نووسین، وشه و ده قدا ئاماژه یه بۆ حاله تیک که تیندا ده سته واژه یه ک، رسته یه ک یان ده قیکی ته واو ده کریت به چه ند شیوازیکی جیاواز لیک بدریته وه و زیاتر له یه ک واتای هه بیته. ته مومژی فیکری و میتودی و زاراوه یی هه ندیک جار دیارده یه کن بۆ قه ره بوو کردنه وه ی ئه و رووکه شییه فیکرییه و ناکوکییه میتودییه ی ناو نووسینه که، به لام ته مومژی ئایینی ئاماژه یه بۆ بوونی ده ق، ئایه ت، یان چه مکی ئایینی، که روون نییه و ریگه بۆ لیکدانه وه ی جیاواز و هه ندیک جار دژبه یه ک خۆش ده کات. ئه م ناروونیه ده توانیت له چه ندین ئاستدا در بکه ویت: (زمانه وانی، میژووی، کولتوری، فه لسه فی...)، که ته مومژ له ده قه ئایینییه کانداه وک خالیکی لاواز سه یر نا کریت، به لکوو وه ک سه رچاوه یه ک بۆ ده وله مه ندی فیکری و مانایی ئایینه که داده نریت که ریگه به شوینکه وتوانی ده دات به پی کات و شوین لیکدانه وه ی نوئ بۆ ده قه کان بکه ن (شحرور، ٢٠٠٨: ٢٣٥).

بیری خودادا دەسوورینەو، ئەمەش نەببیرا و نەبەرجهستەیه و بە نادیار دادەنریت، یان گیان (پۆح) لە خۆیدا لای مەروڤ دنیاوەکی پەنھانە. بۆیە ئەو زمانە لەم چەمکە دەدوێت، بە پێویست دەبێت زمانەکی ناپۆشن بێت. زمانی ئایینی پەرە لە تەلمیح و پەرمز و ئیحا، واتە لەبەرئەو هەمیشە پێیەکی لە ناو ناپوونیدا، بۆیە بۆ گوزارشتکردن لەو دنیا ناکۆتا و ناپوونە پێویستی بە زمانیکی تەمومژاوی هەیە و بێهویت یان نا، دەکەوێت بەکارهێنانی ئەو جۆرە زمانەو" (نەریمان ٢٠١٣: ٢٥).

تەمومژ تەنیا لە زمانی ئایینیدا نییە، بەلکۆو لە زۆر بوارێ تریشدا هەیە، چ وەک پێویستی بێت، یان بە ئەنقەست، یان بە ھەر ھۆکارێکی تر بێت مەروڤ تووشی ئالۆزی دەبێت. ناپوونی حالەتیکێ نادانییە کە تیگەیشتن، یان روونکردنەوێ شتیکی بە شێوەیەکی تەواو و یەکلاکەرەو زەحمەتە. بۆ نمونە لە زماندا ناپوونی ئەو دەگەییەنیت کە زیاتر لە یەک واتای گونجاو بۆ وشەیک، یان دەستەواژەیک هەیە، ئەمەش دیاریکردنی واتای مەبەست و بنچینە ئەستەم کردووە، ھەرۆھا لە ژبەدا رووبەرۆوی کەسان و کەسایەتیی ئالۆز دەبینەو کە تیگەیشتن، یان پێشبینیکردنی ھەلسوکەوتەکانیان لە ھەر دۆخیکدا قورسە، لە ئەدەب و ھونەریشدا بەردەوام دۆخی تەمومژاوی دینە بەردەمان کە زۆر کات کاری ئەنقەست و پێویستی داھێنەرەکانیانە و بۆ دروستکردنی کەشی دوودلی و لەزەت و جۆشوخوێش، یان بۆ وروژاندنی بێرکردنەو و ئاراستەیی جیاوازی تیگەیشتن بەکار دێت، لە وەرگرتنی زانیاری بەردەوام تووشی دۆخی ناپوونیی زانیاری دەبینەو، ئەو ھەش بێراردانی ھۆشیارانە لە رووداو و دیاردەکان زەحمەت دەکات، لێرەو تەمومژ لە

زمانی ئایینی روون و بێگرێیە، بەو پێیە بۆ خەلک و پێنمایی و روونکردنەوێ ریگەیی ژبان ھاتوو و دەیەوێت ھەمووان گوێرایەلیی بکەن، بەلام لە ھەندیک شوێندا بارودۆخ و پێویستی وا دەکات تەمومژ و لیلی بەرھەم بھێنیت.

زمانی ئایینی خودا لە ھەموو شتیکی پێوەست بە ژبان و گەردوون دەدوێت، باسی مردن و بوونی ژبانیکی لەدوای مردن و گەرانەوێ بۆ لای خودا دەکات، زۆر شت سەبارەت بە ھەردوو دنیا دەلێت، ئەو دنیا بۆ بەھەشت و دۆزەخ دا بەش دەکات، پێوەرەکانی چوون بۆ ھەریەکیان دەکات، ئەمە جگە لەوێ لە رۆژی لەدایکبوونی مەروڤەو سێستیمیکی رەوشتی و دینی بۆ ژبان دادەنیت و داوا دەکات ھەمووان لە سەری بپۆن. ئەگەر تیگەیشتن لە ھەندیک لەم شتانە ئاسان و بێ گری و پێچوپەنا بن، ئەوا بابەتانیکی لەمانە بەھۆی ئالۆزی و زۆر روونکردنەوێیان دەکەونە ناو تەمومژ و بەئاسانی بۆ تیگەیشتن ھەرس ناکرێن، بەلگەیی ئەم قەسەیش ئەوێ چەندین بابەت و پرسەیی ژبان و گەردوون کە زمانی ئایینی خودا باسی کردوون، بوونە ھۆی سەرھەلانی چەندین بۆچوونی جیاگیا و تەنانەت دژبەییەکی، ئەم جیاوازییانە ھێندە توند بوون سەریان کێشاو بۆ سەرھەلانی چەندین ئایینزا، رێبان، مەزھەب، گرووپ و کۆمەلەیی ئایینی، ئەمەش لیکەوتی دا بەشبوونی سیاسی و کۆمەلایەتیی ھەبوو و بوو تە ھۆی رووبەرۆبوونەو توند و سەپینەوێ ھەندیک گرووپ و کەسانی بێرکردنەو جیاواز و کوشتن و پیکدادانی خویناوی بە ناوی بەرگریکردن لە ئایینەو. "لەبەرئەوێ ئایین لەلایەکەو نەیتوانیو ئەو دنیا بێنییەیی ئەو ناوی ناو رۆژی پەسلان؛ بە شوپھاندن نەبێت روونیان بکاتەو، گەوھەری ئایینە یەکتاپەرستەکان بە دەوری

زمان و واقیعدا زۆر جار وەک ئامرازیک بۆ گەشتن به قوولایی ئەزموونی مرۆڤایهتی به کار بیئت. ئەرکی وەرگیڤری کوردیی تیکستی پیروزی قورئان، وەک وەرگیڤری هەر زمانیکی تر، گەیانندی واتایه له زمانی یه که مه وه بۆ زمانی دووهم، به لام دهبنین کاتیک له هه ندیک شوینی ئەم تیکسته له زمانی یه که مدا و اتا په نهان بیئت و به ئاسانی خۆی به دهسته وه نه دات، ئەرکی وەرگیڤری کوردی چه ند هیندهی تر قورستر ده بیئت، کاتیک بیه ویت له زمانی دووهمدا واتای زمانی ئایینی قورئان وەرگیڤریت و به وەرگری زمانی دووهمی بگه یه نیت. بۆ نموونه له قورئاندا هه ندیک وشه یان وته هه ن که به "موته شابها ت" یان "وشه ی ناپوون" ناو براون. ئەوانه ی روون نین و ته نها خودا واتای گه و ره بیان ده زانیت، وەک وشه کانی سه ره تای هه ندی سووره ت. بۆ نموونه له سه ره تای سووره تی "البقرة" دا هاتووه: "الْم..."، له وەرگیڤراوی کتیبی قورئاندا ئەم وشه یه به "ئه لیف، لام، میم" هاتووه و روون نه کراوه ته وه و نه کراوه ته کوردی، وەک ئاماژه یه ک به ناپوونی و مانه وه ی واتا که ی له لای خودا.

٣-٢. میتافۆر (المجاز)

له بهر زۆر هۆکار، زمانی ئایینی په نا بۆ به کارهینانی میتافۆر ده بات. میتافۆر؛ به کارهینانی وشه یه که بۆ واتایه ک جگه له و اتا بنه ره تیه که ی. له وانه شه په یوه ندییه کی هاوشیوه له نیوان واتای بنه ره تی و مه جازیدا (خوازه یی) هه بیئت، که رپی بۆ ئەم به کارهینانه خۆش کردووه، واته میتافۆر وەک جورجانی ده لیت: "وشه یه که له چوارچیوه ی زمانه که دا مانا که ی ده ناسریت، دواتر له چوارچیوه یه کی تر دا جگه له و چوارچیوه یه ی خۆی به کار ده هینریت و مانایه کی تری لی بار ده کریت" (الجرجانی ٢٠٠١: ٢٢).

زمانی ئایینیدا جگه له تایبه تمه ندی و مه یلی زمانه که بۆ ناپوونی، بۆ وەرگریش دۆخیکی قه بوولکراو و ریزلیگیراو بووه.

جگه له ئامانج و گرنگیه کانی ته مومژ له زمانی ئایینیدا بۆ خاوه نی زمانه که و گه یه نه رانی ئەو زمانه، بۆ وەرگرانیش ته مومژ ده کریت تیغیکی دوو دهم بیئت، جاریک بونیادنه ر بیئت به وه ی ناپوونی ده توانیت هاندەر بیئت بۆ بیرکردنه وه و دا هینان، هانی وەرگر بدات بۆ گه ران به دوا ی ئەگه ره جیاوازه کان و مه یلی دۆزینه وه ی گه وه ره په نه انه کان بگه شینیته وه. ده میکی تری ئەو تیغه ی لیلی زمانی ئایینی ئەوه یه که ویرانکه ره، ناپوونی ده بیته هۆی سه رلیشیوان و دلەراوکی، به تایبه تی له و بارودۆخانه ی که پیوستیان به بریاری ره خه گرانه هه یه. بۆ وەرگر نه ک هه ر له به رانه ر زمانی ئایینیدا، به لکوو بۆ هه موو کایه کانی تریش ناپوونی قه بوولکراوه، چونکه وەرگر ده زانیت نادلنایی سروشتیکی ژیا نه و هه یچ که سیک له م ژیا نه دا هه موو و ه لاهه کانی پی نییه، نه یینی به شیکی دانه بر او و ته نانه ت هه سته بزوینی ژیا نه و ده شیت هه ردوو لایه نی ئەرینی و نه رینی هه بیئت. بۆیه توانای مامه له کردن له گه ل ته مومژدا به شیوه یه کی دروست گرنگه و مرۆڤ هه ول ده دات له گه ل هه موو بارودۆخه کاندای خۆی بگونجینیت، یان هه ر نا گو یی لی بخه وینیت. ئەوه ش قابیلی په نه بۆرا کیشانه، له فیکری نویدا ته مومژ به شتیکی ئەرینی ده بینریت، ئەرینی له و پروانگه یه وه ته مومژ ری نادات و اتا و ئایدیاکان به چه قه سته وویی بمیننه وه، بۆیه بیرمه ندان له فه لسه فه و هونه ر و ئەده دا جه ختیان له سه ر سروشتی فره و اتایی ده ق و ناته و او بی هه ر لیکنانه وه یه ک وەک ته نیا لیکنانه وه کردووه ته وه، ئەمه ش وای کردووه ته مومژ له په یوه ندی نیوان

پولئىكى گرنگيان ههيه له زمان و بيركردنه وه و په يوه ندى مروڤدا، به لام ميتافورەكانى زمانى ئايىنى زىده تر خه زمانه يه ك به دورى تىكستى ئايىنىدا دروست دهكهن. بۆ ئه فسووناويكردنى مروڤ و سه ره ه لدانى ههستى سه رسامى و ته نانه ت ترسيش. ميتافورەكانى بواره كانى ژيان يارمه تيمان ده دن تا جيهان به شيوازيكى نوى و داهينه رانه بيبين، كه چى ميتافورەكانى زمانى ئايىنى جيهانى په نهان زياتر تاريك دهكهن و ههستى بيبين له ئاستيدا كويز دهكهن. ميتافورەكانى بواره كانى ژيان يارمه تىي تىگه يشتن ده دن له چه مكه ئالوزه كان، به لام ميتافورەكانى زمانى ئايىنى بۆ مروڤى ده سه لمينن كه ئاستى تىگه يشتنى له به رده م خودا و بوون و گه ردوون و قيامه ت... هتد؛ هه ر زور سنوورداره و تىگه يشتنى ته واو لتيان زور ئه سه ته مه. ميتافورەكانى بواره كانى ژيان وا دهكهن مروڤ هه ست و بيروكه كانى په ره پى بدات و به شيوه يه كى كاريگه رتر ده ريانبيرييت، به لام ميتافورەكانى زمانى ئايىنى هه ست و بيروكه كانى مروڤ ده كاته كوڤى و په راويزى خوى. ميتافورەكانى بواره كانى ژيان وا له مروڤ ده كات په يوه ندى سوزدارى و ناسك به مروڤى تريه وه ببه ستيته وه، به لام ميتافورەكانى زمانى ئايىنى هه ست و سوزدارى مروڤ ده خه نه خزمه ت ئايىن و په يامه كانى. به كورتى: ميتافور ئامرازى كاريگه ره، هاوكاريمان ده كات به هوى به كاره ينانى زمان و ويته و چه مكه كانه وه به قوولى و كاريگه رتر به ر ژيان و جيهان بكه وين، به لام ميتافورەكانى زمانى ئايىنى؛ قوولى و كاريگه رى بۆ خويان قورخ دهكهن و سه راسيمه بوونيش بۆ ئيمه. هه روهك ئه وهى خودا به بيباوه ران و ته نانه ت باوه ردارانيش ده لىت، پرسيار له فلان و فيسار بابه ت مه كه، چونكه تيبناگه ن و نازانن: (اللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)

زمانه وانىي دركپيكردينش پىي وا نيهه ميتافور به س شيوازيكى ئاخاوتن بيت، به لكوو ناواخنى كار و بيري مروڤه. مروڤ هه ول ده دات بۆ تىگه يشتن له چه مكه ئه بستراكته كان په نا بۆ چه مكى كوئكرپتى و به رجه سه ته ببات، ئه ويش به پىي تيورى ميتافورە چه مكيه كان. سانتا ئانا له روانگه ي زمانه وانىي كوئگنيتيفه وه ده لىت: "ميتافورى چه مكى تواناي به ره مه ينانى ميتافورى نوڤيان هه يه، ميتافور له هه موو باره كاندا پرۆسه يه كى بونيدانه رانه و خولقينه رانه يه نه ك جيگير و چه سپاو" (Ana 2002: 202).

به گشتى ميتافور له زمانه وانىي ديرين و زمانه وانىي كوئگنيتيف ته واو جياوازن، زمانه وانىي ديرين ميتافور وه كوو تاييه ته مندىي وشه و ديارده يه كى زمانى ده بيبينت، هه ر چى زمانه وانىي كوئگنيتيفه؛ ميتافور وهك تاييه ته مندىي چه مكه كان له ئاوه زى مروڤدا سه ير ده كات.

به پىي زمانه وانىي ديرين، ميتافور ته نيا له هونه رى ره وانبيژيدا به كار هاتوه، رۆلى هيتانه كايه ي كه شىكى ئيستاتىكىي بيبوه، به لام به لاي زمانه وانىي كوئگنيتيفه وه رۆلى ميتافور باشت تىگه يشتنه له هه ندىك چه مكى دياريكراو كه مه رجيش نيهه له سه ر بناغه ي به راورد و ليكچوواندن هاتيبته كايه وه. ئه م ميتافورانه ميتافورى چه مكين و له ناو ئاوه زى مروڤدا ره نگدانه وه يان هه يه، دواتر دينه سه ر زمانى مروڤ. به بۆچوونى كه وڤيكتسس، "زور جار ميتافور له سه ر بنه ما و پيشينه ي كولتورى و اتاكه ي ديارى ده كريت" (Kovecses 2005: 360).

ميتافور بابه تىكى قووله، له زمان، ئه ده ب، هونه ر، فه لسه فه، زانست و ژيانى رۆژانه شدا هه يه، ئه وهى ليده دا بۆمان گرنگه ئه وه يه گرنگىي ميتافور خوى چيبه و له زمانى ئايىنىدا ده بيت به چى؟ ميتافورەكان

هه‌مووی گرنگتر وینه‌ی شیعری دهربرینی هه‌سته. هه‌ست و سۆز به شیوازیکی هونه‌ری و کاریگه‌ر ده‌خزینه چوارچیوه‌ی تیکسته‌وه، ئینجا ئه‌وه‌ش ده‌بیته هۆی دروستکردنی جوانی. وینه‌ی شیعرییه‌کان یارمه‌تیده‌رن له دروستکردنی جوانی تیکست و سه‌رنجراکیشتر و چێژبه‌خستری ده‌کن. له کاتی خویندنه‌وه‌ی تیکسته‌که‌دا به‌هۆی وینه‌ی شیعرییه‌کانه‌وه هه‌ست به پیتمیک له خویندنه‌وه‌ ده‌که‌ین. ئه‌و ریتمه‌ موزیکی ناوه‌کیی ده‌قه و یارمه‌تیده‌ره بۆ دروستکردنی که‌شیکی گونجاو به‌کاریگه‌ریدانان له سه‌ر وه‌رگر. وینه‌ی شیعری ئامرازیکی هونه‌رییه‌ که جوانیخوازی و کاریگه‌ریی تیکست به‌هیز ده‌کن و یارمه‌تی شاعیر ده‌دن بینین و هه‌سته‌کانی قوولتر و داهینه‌رانه‌تر دهربریت، تیکرا ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه له زمانی ئایینی خودادا ده‌بینریت. بۆیه له سه‌ره‌تاوه باوه‌ر به‌ پیغه‌به‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر نه‌کراوه و پێیان گوته‌وه و شاعیر و ده‌قی قورئانیشیان به‌ شیعیر ناو بردوه.

له هه‌ر تیکستی‌که‌دا زمان به‌ شیوه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ خۆی نمایش بکات، ریتمی ئاسایی ناو خه‌لک تیبیه‌رییت، ئه‌م دۆخه به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت لێی دهروانریت و ناویکی بۆ ده‌دۆزریته‌وه، یان لێی ده‌نریت، که هه‌ره‌ بیستراوه‌که‌ی ئه‌وه‌یه به‌ نووسه‌ره‌که‌ی ده‌گوتریت شاعیر. هه‌ر له‌م سۆنگه‌یه‌وه ئه‌وانه‌ی به‌ره‌له‌ستی بلا‌وبوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلامیان ده‌کرد و که‌وتنه‌ دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام، قورئانیان وه‌ک ده‌قیکی شیعری ناساند و دانیان به‌ پیغه‌مبه‌راتیی محمه‌ددا نه‌دنا و به‌ شاعیر له‌قه‌له‌میان ده‌دات. قورئان و محمه‌د و موسولمانانیش به‌ توندی دژی ئه‌م جۆره‌ روانینه بوون و به‌ تۆمه‌ت و ناروه‌وا لیکیان ده‌دایه‌وه. له‌م باره‌یه‌وه ئه‌م ئایه‌تانه له‌ ناو قورئاندا تۆمار کراون:

(البقرة: ٢١٦)، واته: "خو ده‌زانئ و ئیوه سه‌ری لئ ده‌رناکه‌ن." له قورئاندا (ید الله، وجه الله، عین الله) به‌ مانا‌کانی (ده‌ست، رۆخسار و چاوی خودا) له‌و میتافۆرانه‌ن به‌هایان له‌ واتای ناوه‌وه (باطن) دایه و له‌ پووه‌که‌شه‌وه‌ دوورن. هه‌روه‌ها وشه‌ی "الروح" له‌وانه‌یه‌ که زانیاری ته‌واوی ته‌نها لای خودایه: (وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي... (الإسراء: ٨٥)، واته: "له‌ تۆ ده‌پرسن: گیان چییه؟ بیژه: گیان هه‌ر له‌وانه‌یه‌ که په‌روه‌رنده‌م ده‌یزانی، ئیوه که‌می‌کتان له‌ زانست پی دراوه."

هه‌ر زمانیک به‌ شیوه‌ی خۆی میتافۆر به‌کار ده‌هێنیت، بۆیه ده‌سه‌له‌تی وه‌رگێر له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت له‌کاتی گواستنه‌وه‌ی ئه‌م میتافۆرانه بۆ زمانی دووه‌م، سه‌ره‌له‌نوێ به‌ پێی میکانیزمه‌کانی زمانی دووه‌م ئه‌و میتافۆرانه دروست بکاته‌وه.

٣-٣. وینه‌ی شیعری (الصورة الشعرية)

کاتیک زمانی ئایینی به‌ ره‌وانیژییه‌کی به‌رز دارپێژراییت، له‌ روانگه‌ی ئایین خۆیه‌وه ره‌وانیژیی زمانی ئایینی بپه‌اوتا و نموونه‌ی نه‌بیته، چه‌تمه‌ن ده‌بیته ئه‌و زمانه له‌ ریی ئه‌و ره‌وانیژییه‌وه پر بیت له‌ وینه‌ی شیعری. وینه‌ی شیعری کۆله‌که‌ی زمانیکه که ره‌وانیژییه‌که‌ی له‌ ئاستیکی به‌رزدا بیت. هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژیی کاری سه‌ره‌کییان به‌ره‌مه‌ینانی زمانی شیعرییه.

وینه‌ی شیعری ئه‌و دهربردراوه هونه‌رییه‌ که په‌هه‌ندی نوێ به‌ واتا ده‌به‌خشن و کاریگه‌رتری ده‌کن (کیشانی وینه‌یه به‌ وشه، که شاعیر له‌ رییوه هه‌ستوسۆز و ده‌روونی خۆی ده‌رده‌بریت) (لاحطاب: ٢٠١٨، ١٨٩). وینه‌ی شیعری یارمه‌تیده‌ره له‌ وروژاندنی خه‌یالی وه‌رگر و وای لئ ده‌کات به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی کارلیک له‌گه‌ل ده‌قه‌که‌دا بکات. له

وەرگىرانى شىعر بابەتتىكى كىشەئامىزە و لە مېژە جىيە مشتومرە، زمانى ئايىنىش كە ھەلگىرى ئەم زمانە شىعەرىيە؛ بۇ وەرگىر دەبىتە ئەركىكى قورس، چونكە دروستكردنەوہى زمانى شىعەرى لە ناو زمانى دووہمدا كارىكى ئاسان نىيە.

ئەنجام

بەھىزترىن تايىبەتمەندىيە زمانى ئايىنى ئەوہىە كە زمانىكى خودايىيە، زمانى وەرگىرەش زمانى مەرقە، دروستكردنەوہى ئەم زمانە خودايىيە بە دەست و ھزرى مەرقى وەرگىر لە زمانى دووہمدا كارىكى ئەستەمە ئەگەر نەكردەش نەبىت. پەوالەتى زمانى ئايىنى تايىبەت و ناوازەيە، بەو واتايەيە لە خودى واتاي پەوالەتىش ھەلدەگەرپىتەوہ و ھەك ناوہرۆك كارىگەرى لە سەر وەرگەر دادەنەيت. كاتىك وەرگىر ھەموو ھەولى بۇ گەياندىنى واتا و ناوہرۆكى زمانى ئايىنى بىت، ئەستەمە بتوانىت پەوالەتى ناوازەيە زمانى ئايىنى بۇ زمانى دووہم بگوازىتەوہ. پەوانبىزىيە قورئان جودايە لە پەوانبىزىيە ھەر دەقىكى تر، دروستكردنەوہى ئەو پەوانبىزىيە لە زمانى دووہمدا بەو ئاستە بەرزەيە پەوانبىزىيە كە زمانى ئايىنى ئالنگارىيە پى دەكات و دەلىت مەرقە ناتوانىت دەقىكى وەھا دروست بكات، بۇ وەرگىرەش دەبىت بەكارىكى نەكردە و ئەوہى لە زمانى دووہمدا دروستى دەكاتەوہ؛ دەبىتە لىكدانەوہ و پاقە و پەونكردنەوہ، نەك وەرگىرەنى تەواو.

(أَبَلْ قَالُوا أَضْعَافُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ) (الأنبياء: ۵)، واتە: "گوتيان: خەونە درۆزنەيە، نەخىر خۆي ھەلىيەستووە، دەشبى ھەر خۆي شاعىرىك بى. دەسا با نىشانەيەكمان نىشان بەدات، وەك پىغەمبەرانى پىشوو. "گوایە ئەم قورئانە خەو و خەيالى بىسەرەوہەرە، ياخود مەمەد خۆي ھەلىيەستووە، بەلكو ئەو كەسىكى شاعىرە دەبا بەلگە و پەرچوويەك بەھىنەت وەك پىغەمبەرانى پىشوو. (وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْرِكُوا لِهَٰنِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ) (الصافات: ۳۶)، واتە: "دەشياندركاند: ئىمە بۇ شاعىرىكى شىت؛ چۆن واز دىنەن لەوانەي پەرسوومانن!"

قورئان و پىغەمبەر و كۆي سەرچاوەكانى كەلەپوورى ئىسلامى بە توندى دژى ئەوہ دەوہستەوہ كە دەقى قورئان شىعر و مەمەدەش شاعىر بىت، تەنانەت بە توندى پىداگىرى لەوہ دەكەن كە نەك ھەر دەقى قورئان شىعەرىيە، بەلكو خودى مەمەد پىشتر بە ھىچ جۆرىك پەيوەندىيە لەگەل شىعەردا نەبووہ. ئەگەرچى نە لەو سەرەدەمە و نە پىشتر و دواتر و ئىستاش بە ھەر كەسىك بگوتەيت شاعىر تۆمەت نىيە و بەكارىكى ناپەوا نايەتە حساب و ھەر كەسىك دەقىك بنووسەيت پى بگوتەيت ئەوہ دەقىكى شىعەرىيە؛ تۆمەت نىيە، بگرە جۆرىكىشە لە پىداھەلدان، بەلام قورئان و پىغەمبەر و موسولمان بۆيە بە تۆمەت و بىارى ناراستى نەيارانىان دەزانى، بۇ ئەوہى پەيامى پىغەمبەر وەك ئايىن و پەيامى خودايى بگاتە ناو خەلك و لە سەر زەوى بلاو بىتەوہ، تا پىغەمبەر وەك نىردراو و ھەلبىزىردراوى خودا و پەيامەكەي وەك ئايىنىكى گەردوونى و قسەي يەزدان بناسرەيت، نەك لە دەقىكى شىعەرىدا بچووك بگرىتەوہ و خۆيشى وەك شاعىرىكى ئاسايى بناسرەيت.

فارسي:
- رحمانى، سعيد. (١٣٩٣) بررسى تطبيقى روش
هاى آموزش قرآن كريم. تهران: مركز طبع ونشر
قرآن كريم.
- كاشانى، محمد بن شاه مرتضى فيض. (١٣٨٧)
تفسير صافى/١. تهران: انتشارات نويد اسلام.

به ئىنگليزى:
- Ana, Otto Santa. 2002. Brown
Tide Rising: Metaphors of:Latinos in
Contemporary American public discourse.
Austin: University of Texas press.
- Eliade, Mircea. 1963. The Sacred and
The Profane: The Nature of Religion. New
York: A Harvest Book -Harcourt, Brace &
World, Inc.
- Kovecses, Zoltán2. 2005. Metaphor
in Culture. Cambridge: Universality and
Variation - Cambridge University Press.
- Otto, Rudolf. 1924. The Idea of the
Holy. England: printed in England.

وتعليق الدكتور أحمد مختار عمر. الطبعة الثامنة.
الرياض: عالم الكتب.
- بنحدو، جمال الدين. (٢٠١٠) مدخل إلى تاريخ
موسيقا الأديان. سورية: دار الأوائل.
- خطاب، طانية. (٢٠١٧) الصورة الشعرية في
تصور الجاحظ وعبد القاهر الجرجاني،
جسور المعرفة، العدد العاشر، صفحة ١٨٨-١٩١.
- خلدون، عبد الرحمن ابن. (٢٠١٤) مقدمة ابن
خلدون. مصر: مطبعة مصطفى محمد.
- سه خاوى، علم الدين بن محمد. بى تا. جمال
القراء و كمال الاقراء/٢. قم: كتابخانه آية الله مرعشى.
- شحرور، محمد (٢٠١٨) الكتاب والقرآن - قراءة
معاصرة. ديمشق-سورية: الأهالي للطباعة والنشر
و التوزيع.
- طباطبائى، سيد محمد حسين. (١٣٨٧) سنن
النبي، مترجم: سيد محمد حسين سجاد.
بى جا: انتشارات نور ثامن.
- كايوا، روجية. (٢٠١٠) الأنسان و المقدس، ت،
سميرة ريشا. بيروت: المنظمة العربية للترجمة.
- مجلسى، محمد باقر. (١٤٠٤) بحار الانوار.
بيروت: مؤسسة الوفاء.
- معاذ، مها محمد فوزي. (٢٠٠٩) انثروبولوجيا
اللغة. الاسكندرية: دار المعرفة الجامعية، جامعة
الاسكندرية.
- وافي، علي عبدالواحد. (٢٠٠٤) علم اللغة. الطبعة
التاسعة. القاهرة: نهضي مصر، للطباعة والنشر و
التوزيع.
- غرابه، حمودة. (٢٠١٣) ابن سينا بين الدين
والفلسفة. تقديم: د. محمد البهي. القاهرة: دار الطباعة
والنشر الإسلامية.
- فارس، احمد ابن. (١٣٧١) مقاييس اللغة، تحقيق:
عبدالسلام هارون. القاهرة: دار احياء الكتب.

Abstract

This research, conducted as an academic necessity and simultaneously for a deeper understanding of religious language, focuses on the field of religious language. Among religions, our specific subject is the Islamic religion. Notably, the language of Islam is divided into the textual language of the Quran and the books of Sunnah, followed by the emergence of numerous sects, schools of thought, and diverse groups, each of which may possess its own linguistic characteristics. Therefore, our focus here is the religious language of the sacred text of the Quran. The selection of this topic and the determination of its title, (Characteristics of Religious Language-The process of Kurdization is an example), is not only an academic necessity but also addresses a noticeable scarcity of such research in the Kurdish language. Religious language is a vastly underexplored subject, with little academic research conducted in Kurdish. In this study, a Correlation Analysis Approach has been followed, and by relying on cognitive linguistics, an effort has been made to conduct the research and derive a set of conclusions. This research consists of three sections: The first section, titled Religious Language: The Divine Language, refers to a set of divine attributes of religious language, including holiness, miracle, revelation, immutability, and invisibility. The second section, titled (The Musicality of Religious Language), discusses topics such as (euphony, and memorability) as features of religious language. The third section, titled (The Rhetoric of Religious Language), examines topics such as (vagueness, metaphor, and poetic imagery) in religious language.

Keywords: Religious language, sacredness, metaphor, obscure, uncertain.

المخلص

خصائص اللغة الدينية- إن عملية التكرید هي مثال على ذلك يتناول هذا البحث فهم اللغة الدينية بعمق أكبر وتحليل تأثير الترجمة على هذه اللغة، مع التركيز على الدين الإسلامي كنموذج. يسلط الضوء على تقسيمات اللغة الإسلامية بين النص القرآني وكتب السنة، وما تبعه من ظهور التفاسير والتأويلات التي أدت إلى تشكيل جماعات وفرق مختلفة. كل منها يتميز بخصائص لغوية فريدة، مما يجعل نص القرآن الكريم محور التركيز الأساسي في هذا العمل. أما أهمية البحث، فهي لا تقتصر على كونه ضرورة أكاديمية؛ بل يكتسب أهمية إضافية لندرته في الأبحاث الكردية وعدم استكشاف العديد من جوانبه باللغة الكردية. منهجية البحث اعتمدت بشكل رئيسي على المنهج الارتباط التحليلي، مع الاستفادة من علم اللسانيات المعرفية لتحقيق نتائج ملموسة، من بينها تأثير سلطة الترجمة على اللغة الدينية. هيكل البحث يتكون من ثلاثة أقسام: القسم الأول، اللغة الدينية - لغة إلهية يتناول هذا القسم خصائص اللغة الدينية، مثل القداسة، الخلود، الإلهام، الثبات، والغموض، مسلطاً الضوء على صفاتها الإلهية. القسم الثاني: طقوسية اللغة الدينية يركز هذا القسم على طقوس اللغة الدينية ويعرض موضوعات مثل جمال التلاوة والحفظ كجزء من هذه الطقوس. القسم الثالث: بلاغة اللغة الدينية يناقش هذا القسم عناصر البلاغة كالرمز، الاستعارة، والصورة الشعرية في سياق اللغة الدينية. الكلمات المفتاحية: اللغة الدينية، القداسة، الاستعارة، غامض، الغيب.